

Canoanele Sfântului Ioan Ajunatorul

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
1 Ioan Ajunatorul	CEI CĂZUȚI DE LA CREDINȚĂ. (POCĂINȚA CELOR CĂZUȚI DE LA CREDINȚĂ (APOSTAȚI))	<p>Dacă cineva de bunăvoie în chip nesocotit a tăgăduit pe Hristos, potrivit canonului 73 al lui Vasile cel Mare, se va învrednici de împărtășanie numai la sfârșitul vieții; și nimeni nu-l poate scăpa de o astfel de epitimie, nici să îndrăznească a arăta vreo blândețe față de acesta. Iar Sfântul Grigorie determină exact toate chestiunile privitoare la aceștia, supunând aceluiași pedepse pe cei ce de bunăvoie dezertează la rătăcire, hotărând măsura acestor pedepse după durata vieții fiecăruia; iar cei ce prin constrângere au comis acest păcat se vor supune pedepsei pentru desfrânare, prelungindu-se lui pedeapsa la al nouălea an. Aceeași deosebire între cei păcătoși o face și sinodul de la Ancira, cât și Sfântul martir Petru al Alexandriei, precum și Vasile cel Mare în canonul său al 81-lea.</p> <p>Dar astăzi Biserica urmează potrivit celor normate și potrivite de preasfințitul patriarh al Constantinopolului Metodieu, tratând în general pe cei ce au fost copleșiți în chipuri diferite de acea greșală. Iar acesta zice că dacă cineva a fost prins de nelegiuiri pe când era copil și, de frică sau din neștiință sau din prostie fiind sedus, a tăgăduit credința, dar ajungând la vârsta bărbăției revine la moravurile creștinilor și intrând în catoliceasca Biserică se pocăiește și se mărturisește, să asculte zilnic de la preot, până la ziua a șaptea cele patru rugăciuni rânduite și în a opta să se boteze; apoi, dezbrăcându-se și îmbrăcând lentionul, să se ungă cu Sfântul Mir, întocmai ca și cei ce se botează, și astfel să se învrednicească de dumnezeiasca împărtășanie; iar în alte opt zile nicidecum să nu lipsească de la sfintele slujbe din biserică, întocmai ca și cei ce se botează.</p> <p>Iar dacă cineva a fost cuprins de cei nelegiuiri fiind în deplina vârstă a bărbăției și prin chinuri a fost silit să se lepede de credința sa, acestuia încă să i se acorde milostivire. Totuși întâi va posti de două ori 40 de zile, reținându-se de la carne, brânză și ouă, și în trei zile din săptămână să se abțină de la vin; și nici untdelemn să nu dorească; și să facă rugăciuni îmbelșugate și cât se poate mai multe metanii. După aceea, împlinindu-se cele două de ori 40 de zile, să asculte timp de șapte zile zilnic rugăciuni de pocăință, iar în ziua a opta să se spele întocmai ca cei mai sus menționați și să fie uns și să se învrednicească de împărtășirea Sfintelor Taine, iar după alte opt zile să participe la slujbele bisericesti, iar pe cel ce intenționat a dezertat la tăgăduirea credinței, îl așteaptă pedeapsă grozavă, dar prin nemărginita iubire de oameni a lui Dumnezeu, aceasta încă se va lecu cu milostivire. Deci doi ani să postească, reținându-se de la carne, brânză și ouă; iar în trei zile din săptămână lipsindu-se de untdelemn și de vin, făcând în fiecare zi metanii potrivit puterii sale, una sută sau două sute. Iar împlinindu-se cei doi ani, să asculte și acesta șapte zile rugăciuni de pocăință, iar apoi să se procedeze și în privința lui precum s-a mai spus mai înainte.</p>	62 ap.; 10, 11, 12, 14 sin. I ec; 102 Trul.; 1-9, 12, 21 Ane; 2, 19 Laod.; 43 Cartag.; 2, 11 Grig. Neocez.; 3, 73, 81, 84 Vasile cel Mare; 1-14 Petru Alex.; 2 Grig. Nyssa

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
2 Ioan Ajunătorul	VRĂJITORIA. OSÂNDA VRĂJITORILOR SI A CELOR CE ALEARGĂ LA EI.	<p>Pe cei ce se îndeletnicesc cu vrăjitorie și farmece, dumnezeiescul Vasile, în canonul al 65-lea, îi supune pedepsei ucigașilor, care durează timp de douăzeci de ani; iar pe cei ce se dedau ghicitorilor de noroc sau numai înclină să creadă ca aceștia, în al șaptezeci și doilea canon. Grigorie de Nyssa însă, în canonul al doilea făcând iarăși împărțirea păcatelor, po-runcește ca celor ce trec de partea acelor vrăjitori întru lepădarea credinței noastre să li se dea și lor răstimpul de pedeapsă al apostatilor; iar în privința celor care din constrângere și din micime de suflet au trecut la aceștia, poruncește să se observe măsura pedepsei celor care păcătuiesc în desfrânare. Iar canonul șasezeci și unu al sinodului al șaptelea îi osândește pe cei din urmă la pedeapsă de șase ani. Apoi canonul al douăzeci și patru de la Ancira îi supune pe aceștia unei epitimii nu mai lungi de cinci ani. Să se citească și canonul al treizeci și șaselea al sinodului de la Laodiceea, care face deosebire exactă în privința acestora.</p> <p>Iar Ioan Ajunătorul, în privința celor ce se îndeletnicesc cu vrăjitorie sau farmece, scurtează la trei ani timpul lor de penitență, dacă se străduiesc a posti zilnic, cât mai mult timp, și dacă după ceasul al nouălea gustă mâncare uscată și seacă, și să trăiască cât mai desăvârșit; dar să facă și 250 de metanii, atingând cu evlavie pământul cu fruntea.</p> <p>Cu aceleași pedepse pedepsește și pe femeile care confecționează amulete și se îndeletnicesc cu ghicire de noroc.</p>	61, 65Trul.; 24 Anc; 36 Laod.; 7, 65, 72, 81, 83 Vasile cel Mare; 3 Grig. Nyssa
3 Ioan Ajunătorul	PUTEREA DUHOVNICULUI. (DUHOVNICUL ESTE CHIVERNISITORUL POCĂINȚEI DUPĂ CHIBZUINȚĂ SA)	<p>Ioan Ajunătorul zice: Eu socotesc că celor care judecă drept nu li se pare că scurtarea de către noi a timpului de pocăință nu este o părere salvatoare, deoarece nici Părintele Vasile cel Mare și nici cei ce mai vechi dumnezeiești Părinți ai noștri nu au stabilit pentru cei ce păcătuiesc vreo ajunare, sau priveghere, sau număr de plecări de genunchi, fără numai îndepărtarea de la Sfânta împărtașanie. Noi am socotit ca în privința celor care se pocăiesc cu adevărat și cu sânguință își chinuiesc trupul cu disciplină aspră și cu înțelepciune își schimbă viața, contrabalansând răutatea anterioară după măsura înfrângerii, să măsurăm și scurtarea timpului de pocăință. De pildă, dacă cineva ar primi să nu bea vin în anumite zile, am judeca să-l iertăm și noi un an din epitimia hotărâtă de către Părinți, pentru greșeala lui. Așijderea, dacă ar făgădui reținerea de la carne până la un timp, am socotit să-i tăiem alt an, iar dacă de la brânză și de la ouă, sau pește, sau de la unt-delemn, și astfel pentru fiecare reținere de acest fel să-i iertăm un an. Tot astfel să procedăm dacă acela va voi să îmblânzească pe Dumnezeu prin îmbeșugatele plecări de genunchi; și mai ales de va arăta râvnă și hotărâre nestrămutată pentru milostenie. Iar dacă cineva după păcătuire s-a datat vieții de Dumnezeu iubitoare și singuratică, am socotit că este bine să dobândească iertare încă și mai scurtă, ca prin acest fel de viețuire să răzbune în viitor patima respectivă în cursul vieții.</p>	12 sin. I ec; 16 sin. IV ec; 102 Trul; 5 Anc.; 74 Vasile cel Mare
4 Ioan Ajunătorul	BÂNTUIREA DE ISPITE	Năvălirea poftii prin gânduri în inimă este cu totul de nepedepsit, fiind un păcat încă nesăvârșit.	
5 Ioan Ajunătorul	ÎNVOIREA LA ISPITĂ	Învoirea sufletului de a primi pofta se spală cu 12 metanii.	

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
6 Ioan Ajunătorul	LUPTA CU ISPITELE	Lupta este vrednică ori de cununi, ori de pedeapsă.	
7 Ioan Ajunătorul	PRIMIREA ISPITEI	Consimțământul este cauza și începutul epitimiilor.	
8 Ioan Ajunătorul	CANON PENTRU SCURGEREA SĂMÂNȚEI ÎN SOMN	Cel ce s-a întinat în somn cu patima scurgerii, o zi se scoate de la împărtaşanie, și se crede că se curățește de întinăciune astfel că va cânta psalmul 50 și va face 49 de metanii.	4 Dion. Alex.; 1 Atanasie; 12 Tim. Alex.
9 Ioan Ajunătorul	CANON PENTRU SCURGEREA SĂMÂNȚEI ÎN TREZVIE	Iar cel ce s-a întinat deștept fiind cu trupul, șapte zile se oprește de la împărtaşanie, cântând în fiecare zi Psalmul al 50-lea și făcând 49 de metanii.	4 Dion. Alex.; 1 Atanasie; 12 Tim. Alex.
10 Ioan Ajunătorul	CANON PENTRU MALAHIE	Cel ce a făcut malahie 40 de zile se pedepsește, cu mâncare uscată hrănindu-se în fiecare zi și făcând 100 de metanii.	
11 Ioan Ajunătorul	CANON PENTRU MALAHIA ÎN DOI	Iar amestecarea cu alții, ca una ce face malahia îndoită, primește epitimia arătată până la 80 de zile.	
12 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA CLERICILOR PENTRU MALAHIE	Iar dacă vreunul dintre cei din cler mai înainte de consacrare a căzut în patima malahiei, nefiind poate îngrijat că numai pentru aceasta se va opri de la preoție, întâi, primind epitimie suficientă, așa să vie la preoție. Iar dacă s-a aprins cu acest păcat după ce va fi primit demnitatea preoțească, pe un an încetând de la aceasta și pedepsindu-se cu epitimiile obișnuite, să se întoarcă la preoție. Dar dacă, după cunoașterea păcatului, a doua oară sau a treia oară ar face aceasta, încetând de la preoție, să treacă în treapta citeților.	
13 Ioan Ajunătorul	CANON PENTRU FAPTE ASEMENEA MALAHIEI	Va primi epitimia însă pentru malahie și între femei aceea care s-a sărutat și pipăit cu un bărbat, dar nu a fost stricata.	
14 Ioan Ajunătorul	POCĂINȚA PENTRU DESFRÂUL CELUI NEÎNSURAT	Canonul al treilea al Sfântului Grigorie de Nyssa exclude pe cel desfrânat pe nouă ani de la Sfintele Taine, iar canonul al cincizeci și nouălea al lui Vasile cel Mare, pe timp de șapte ani.	(4, 21, 22, 26, 59, 79, 80 Vasile cel Mare; 4 Grig. Nyssa)
15 Ioan Ajunătorul	POCĂINȚA PENTRU DESFRÂUL CELUI ÎNSURAT	Iar Vasile cel Mare în canonul 21 spune că cel ce este însurat cu femeie și cade în desfrâu merită să se pedepsească mai mult decât cel ce nu trăiește cu o femeie și este cuprins de această patimă.	9, 19, 21, 26, 34, 37, 39, 58, 59, 77, 79, 80 Vasile cel Mare; 4 Grig. Nyssa
16 Ioan Ajunătorul	POCĂINȚA PENTRU CĂLCAREA FĂGĂDUINȚEI FECIORIE	În canonul 60 Vasile cel Mare, pe monahiile sau pe femeile canonice care desfrânează le supune epitimiei pentru adulter, căci acelea sfărâmă legătura cu mirele lor spiritual, Hristos, iar canonul al 44-lea al sinodului al VI-lea poruncește ca monahul care desfrânează cu nimic mai mult să nu se pedepsească decât laicii. Iar noi, zice Ioan Ajunătorul, rânduim ca cel ce desfrânează să nu se împărtaşească doi ani, dacă-și va da silința să mănânce mâncăruri uscate zilnic, după ceasul al nouălea, și va face două sute cincizeci de metanii. Iar dacă va neglija să facă acestea, va îndeplini timpul epitimiei hotărât de Părinți.	16 sin. IV ec; 44 Trul; 19 Ane; 16 Cartag.; 6, 18, 19, 20, 44, 60 Vasile cel Mare

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
17 Ioan Ajunătorul	SILNICIA. (CEI CĂRORA LI SE FACE SILĂ NU SE OSÂNDESC).VIOL.	Părinții, și mai ales canonul al 49-lea al lui Vasile cel Mare, au hotărât să nu se supună pedepselor cei pângăriți de oameni silnici sau de stăpâni.	11 Anc; 2 Grig. Neocez.; 30, 49 Vasile cel Mare)
18 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA CLERICULUI PENTRU DESFRĂU	Canonul 32 a lui Vasile cel Mare hotărăște ca clericul care desfrânează să se caterisească, dar să nu se și afurisească.	25, 29, 30 ap.; 9 sin. 1 ec; 4, 21 Trul.; 1, 8 Neocez.; 27 Cartag.; 3, 32, 51, 70, 82 Vasile cel Mare
19 Ioan Ajunătorul	POCĂINȚĂ PENTRU CĂSĂTORIA A DOUA SI A TREIA	În privința celor care se căsătoresc a doua oară, canonul 4 al lui Vasile cel Mare zice că unii au stabilit un an; iar alții doi ani de epitimie; iar cei ce se căsătoresc a treia oară se vor afurisi pe trei și pe patru ani. Dar noi zicem că am primit obiceiul afurisirii de cinci ani pentru cei ce se căsătoresc a treia oară, firește nedesfăcându-se căsătoria dacă au ei copii din căsătoriile anterioare.	17 ap.; 8 sin. I ec; 3, 87 Trul.; 19 Ane; 3, 7 Neocez.; 1 Laod.; 4, 12, 30, 41, 50, 53, 80, 87 Vasile cel Mare
20 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA PENTRU ADULTER	Canonul al patrulea al lui Grigorie de Nyssa izgonește pe adulter pe optsprezece ani de la dumnezeiasca împărățanie, iar canonul 58 al lui Vasile cel Mare îi îngăduie ca după cincisprezece ani să se împărtășească cu Sfintele Taine; iar canonul 20 al sinodului de la Ancira dispune ca epimia să se poată termina după anul al șaptelea. Iar noi credem ca acela după trei ani să se învrednicească de împărățanie, dacă în fiecare zi după ceasul al nouălea se va mulțumi cu mâncăruri uscate și va face și două sute cincizeci de metanii în fiecare zi. Iar de va neglija să facă aceasta, va aștepta sfârșitul timpului hotărât de Părinți.	48 ap.; 87, 93, 98 Trul.; 20 Ane; 102 Cartag.; 19, 21, 31, 35, 36, 46, 48, 58, 77, 80 Vasile cel Mare; 4 Grig. Nyssa
21 Ioan Ajunătorul	DESPĂRȚENIA CANONICĂ A CLERULUI PENTRU ADULTERUL SOȚIEI	Nu poate intra în preoție acela a cărui soție este adulteră, precum spune canonul al 8-lea de la Neocezarea. Se dispune ca femeia care s-a făcut adulteră după hirotonia soțului să se demită, sau dânsul să înceteze de la preoție.	18 ap.; 3, 6, 12, 26 Trul.; 8 Neocez.; 27 Vasile cel Mare
22 Ioan Ajunătorul	CĂSĂTORIA CU LOGODNICA ALTUIA ESTE ADULTER	Canonul al 98-lea al sinodului al șaselea osândește ca pe adulter pe cel ce ia în căsătorie pe cea logodită legal cu altul.	98 Trul.; 11 Ane; 22, 69 Vasile cel Mare
23 Ioan Ajunătorul	CĂSĂTORIA CU ERETICII ESTE OPRITĂ	Canonul al 72-lea al aceluiași sinod hotărăște că dacă un ortodox se împreună cu o femeie eretică, nunta să fie fără valoare, și căsătoria nelegiuită să se desfacă; iar de vor stăruie în această căsătorie, să se afurisească.	14 sin. IV ec; 72 Trul; 10, 31 Laod.; 21 Cartag.
24 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA ÎMPREUNĂRII ÎNTRE FRAȚI (INCESTULUI)	Acela dintre cei ce au căzut în incest, care a comis necuviința cu sora sa proprie, după Vasile cel Mare, se exclude pe cincisprezece ani de la împărățanie. Iar noi rânduim ca acesta să se învrednicească de împărățanie după trei ani, dacă în fiecare zi va posti până seara și va mânca mâncare uscată și va face în fiecare zi 500 de metanii.	67, 68, 75 Vasile cel Mare; 11 Grig. Neocez.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
25 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA DESFRANARII CU LOGODNICA	Cel ce desfrânează cu logodnica, după Vasile cel Mare, se exclude de la împărtașanie pe 11 ani; noi zicem că pe doi ani, dacă în fiecare zi după ceasul al nouălea mănâncă mâncare uscată și face în fiecare zi 300 de metanii. Dar neglijând să facă aceasta, va îndeplini anii hotărâți de Părinți.	19 ap.; 26, 54 Trul.; 2 Neocez.; 23, 27, 67, 68, 75, 76, 78, 79,87 Vasile cel Mare; 11 Tim. Alex.; 5 Teof. Alex.
26 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA PENTRU DESFĂNARE CU SOACRA	Acelorași epitimii se va supune și cel ce iubește nebunește pe soacra sa, nefiind despărțit de soția sa, potrivit legii, care zice ca „Cele întărite dintru început să rămână neschimbate sub toate împrejurările”. Dar Sfântul și dumnezeiescul Sinod de acum hotărăște ca cei ce săvârșesc un astfel de păcat să rămână neîmpărtașiți șase ani, supunându-se canonului următor: șase luni să se abțină cu totul la mâncare de cărnuri, asistând totdeauna la sfintele slujbe ale bisericii, dacă nu li se întâmplă vreo boală sau altă nevoie inevitabilă, când vor sta afară de biserică, plângând și rugând pe Dumnezeu să le ierte nelegiuirea; nici să nu primească anaforă, nici să nu bea apă sfințită, dacă nu cumva se apropie timpul sfânt al luminării; și ridicând numai pâinea întru numele Sfintei Treimi, să o mănânce cu evlavie, drept arvună a iubirii de oameni a lui Dumnezeu; dar să nu sărute cu îndrăzneală cu buzele sfintele icoane, decât numai pedes-tralele lor cu toată frica. Dar în întreg timpul celor șase ani să facă zilnic 100 de metanii, afară de sâmbătă și duminică; iar în fiecare miercuri și vineri să se bucure de mâncări uscate, abținându-se de la pește, și de la vin, și de la untdelemn, și în curs de doi ani să stea în biserică după cântăreț și să asculte dumnezeieștile cântări, iar ceilalți trei ani și jumătate să stea laolaltă cu credincioșii și împreună să se roage; și astfel după sfârșitul celor șase ani să se învrednicească de împărtașanie. Însă trebuie să observe și acestea: să facă milostenie după putință, mai ales în menționatele zile de post, adică miercurea și vinerea. Apoi să dăruiască săracilor toate câte le-a fost îngăduit să mănânce mai înainte de a se fi supus canonului, adresându-se lor cu rugămintea ca să se roage pentru dânșii; și să trimită la biserică în fiecare săptămână o liturghie, dacă au mijloace; și să se abțină de la minciuni și jurăminte cu care de multe ori este împreună călcarea de jurământ. Căzând însă ei în boală de moarte, să se învrednicească de dumnezeiasca împărtașanie; dar întremându-se să revină iarăși în acea treaptă a pedepsei în care s-au găsit înainte de împărtașania dată lor din necesitate; și să-si zdrobească inima, cu lacrimi calde să-și curățească după putință cât mai mare păcatul greu al sufletului.	86 Vasile cel Mare
27 Ioan Ajunătorul	VRĂJITORII, ADULTERII, UCIGAȘII (OSÂNDA VRĂJITORILOR, ADULTERILOR SI UCIGAȘILOR)	Același canon se potrivește și pentru vrăjitori, și pentru adulteri, și pentru ucigași, și pentru toți care cad în vinovății grele, dar prin dispoziția sufletească a persoanelor respective spre pocăință, sau se reduce pedeapsa, sau se înmulțește.	26 Ioan Ajun.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
28 Ioan Ajunătorul	OPRIRI ȘI ÎNFRÂNĂRI PENTRU FEMEIA AFLATA ÎN CURĂȚENIE LUNARĂ	Canonul al 2-lea al Sfântului Dionisie, dar și al 7-lea al lui Tîmotei, poruncește ca femeile care sunt în curățirea lunară să nu se atingă de nimic dintre cele sfinte până la a șaptea zi. Și legea cea veche poruncește aceasta. Dar nici nu îngăduie să se împreune cu bărbații; căci din aceasta se întâmplă ca cei ce se zămislesc să se facă slabi și fără putere. De aceea și dumnezeiescul Moise a ucis pe tatăl leprosului, fiindcă din cauza neînfrânării n-a așteptat curățirea femeii. Iar ceea ce nu va ține seama de aceasta în timpul necurățeniei sale și va atinge dumnezeieștile taine, 40 de zile poruncește să fie neîmpărtășită.	44 Laod.; 2 Dion. Alex.; 6, 7 Tim. Alex.
29 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA DESFRĂULUI CU BĂRBAȚI	Canonul al 4-lea al lui Grigorie de Nyssa exclude de la împărtășanie pentru optsprezece ani pe cel ce comite necuviință cu bărbații; iar canonul al 62-lea al lui Vasile cel Mare, pentru cincisprezece. Noi însă socotim că pentru trei ani să se excludă de la împărtășanie unul ca acesta, plângând și ajunând, și spre seară mâncând mâncăruri uscate și 200 de metanii făcând. Iar dacă se dedă mai mult trândăviei, să împlinească cincisprezece ani.	7, 62 Vasile cel Mare; 4 Grig. Nyssa
30 Ioan Ajunătorul	COPIII PÂNGĂRIȚI. CEI PÂNGĂRIȚI NU POT FI CLERICI	Copilul, de se va pângări de cineva, să nu intre în preoție. Căci deși acela din cauza nevârstniciei nu a păcătuit, dar vasul s-a sfărâmat și netrebnic s-a făcut pentru sfânta slujbă. Iar dacă pe coapse a primit scurgerea, canonisindu-se potrivit, nu se va opri să se aducă la preoție.	4 Grig. Nyssa
31 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA UCIDERII DE VOIE ȘI FĂRĂ DE VOIE	Legea Veche poruncește ca ucigașul să se pedepsească cu moartea; iar Vasile cel Mare, în canonul 56, exclude pe ucigașul cu premeditare pentru douăzeci de ani de la împărtășanie, iar pe cel fără de voie pentru zece. Iar noi excludem de la împărtășanie pentru cinci ani pe ucigașul cu premeditare, iar pe cel fără de voie, pentru trei ani, dacă însă, după ajunarea cea până scara, ucigașul cel cu mâna sa va mânca mâncare foarte uscată și se va sili să facă în fiecare zi câte 300 de metanii, iar găsindu-se întru lenevie, să îndeplinească hotărârea Părinților.	65 ap.; 91 Trul; 21, 22, 23 Anc.; 2, 8, 11, 43, 54, 56, 57 Vasile cel Mare; 5 Grig. Nyssa
32 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA CELOR CE UCID ÎN RĂZBOI ȘI ÎN LUPTA CU TÂLHĂRIȚI	Vasile cel Mare, în canonul 13, exclude de la împărtășanie pentru trei ani pe cei ceucid în război. Așijderea în canonul 55 și pe cei ce luptă împotriva tâlharilor; iar clericii se caterisesc.	22, 23 Anc.; 1 Atanasie cel Mare; 8, 43, 55 Vasile cel Mare; 5 Grig. Nyssa)
33 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA CELOR CE PRICINUIESC PIERDEREA MEȘTEȘUGITĂ A FĂTULUI (FAC AVORTURI)	Vasile cel Mare, în canoanele sale al 2-lea și al 8-lea, spune că femeile care strică cu meșteșugiri pe feți în pânțele și cele ce dau și iau doctorii, pentru ca să-i piardă și ca feții înainte de vreme că cadă afară, să fie excluse de la împărtășanie pentru 10 ani. Noi însă hotărâm ca acestora să li se dea cel mult până la cinci ani sau și trei ani.	65 ap.; 91 Trul.; 21, 22, 23 Anc.; 2, 8, 11, 43, 54, 56, 57 Vasile cel Mare; 5 Grig. Nyssa
34 Ioan Ajunătorul	POCĂINȚA PENTRU PIERDEREA FĂRĂ DE VOIE A FĂTULUI	Iar femeia care fără de voie a pierdut fătul primește epitimie de un an.	65 ap.; 91 Trul; 21, 22, 23 Anc.; 2, 8, 11, 43, 54, 56, 57 Vasile cel Mare; 5 Grig. Nyssa

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
35 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA PENTRU NĂDUȘIREA CU VOIE SAU FĂRĂ DE VOIE A PRUNCULUI	Femeia care adoarme asupra pruncului și-l îneacă, după trei ani se învrednicește de împărtășire, îndepărtându-se în zile rânduite de cărnuri, și de brânză, și celelalte săvârșindu-le cu osteneală. Iar dacă din lenevire și din neînfrânarea părinților s-a întâmplat aceasta, se aseamăna cu uciderea intenționată. Dacă însă din viclenia vrăjmașului, atunci fapta este vrednică de iertare. Totuși, și aceasta are trebuință de epimii potrivite; căci din cauza altor greșeli s-a întâmplat această părsire.	
36 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA PENTRU PIERDEREA CU VOIE A FĂTULUI	Femeii care nu se îngrijește de fătul său, ci din cauza neglijenței dânei avortează, i se dă pedeapsa pentru ucidere premeditată.	2, 32, 52 Vasile cel Mare
37 Ioan Ajunătorul	BOTEZUL COPIILOR. OSÂNDA PĂRINȚILOR CARE ÎȘI LASĂ COPIII SĂ MOARĂ NEBOTEZAȚI	Murind copilul nebotezat din cauza neglijenței părinților săi, părinții se exclud pe trei ani de la împărtășire, mâncând ei în acești ani mâncăruri uscate și îmblânzind pe Dumnezeu cu plecări de genunchi cu plângere și cu putere să se roage de Dumnezeu cu milostivire. Iar fiind copilul de șapte zile și moare nebotezat, părinții se înlătură pe șapte ani din comuniune și se condamnă ca în acești ani să mănânce mâncări uscate și să facă în fiecare zi 40 de metanii.	72, 110 Cartag.
38 Ioan Ajunătorul	DAREA LA IVEALĂ A PĂCATELOR. (CĂLUGĂRIȚA SĂ DEA LA IVEALĂ PĂCATELE DE CARE ȘTIE)	Călugărița care a auzit de la alții despre un adulter sau despre pângărirea de prunci, și nu descoperă aceasta superioarei se supune aceleiași epimii ca aceea ce a săvârșit păcatul, potrivit canonului 71 al lui Vasile cel Mare.	71 Vasile cel Mare
39 Ioan Ajunătorul	LEPĂDAREA COPIILOR. (OSÂNDA CELOR CE-SI LEAPĂDĂ COPIII ESTE CU UCIGAȘII)	Legea pedepsește ca pe ucigașe pe cele ce-și aruncă copiii lor la intrările bisericilor, chiar dacă cineva i-ar scăpa luându-i.	33, 52 Vasile cel Mare
40 Ioan Ajunătorul	TÂLHĂRIA (TÂLHARII SE OSÂNDESC CA UCIGAȘII)	Tâlharii se supun pedepsei ucigașilor de oameni, deoarece ei se servesc și de ucidere spre promovarea întreprinderii lor.	22, 23 Anc.; 1 Atanasie cel Mare; 8,13, 43, 55 Vasile cel Mare
41 Ioan Ajunătorul	FURTUL (OSÂNDA PENTRU FURT)	Hoțul, dacă de bunăvoie mărturisește fapta sa, să se afurisească pe un an, după canonul 61 al lui Vasile cel Mare; iar dacă a fost dovedit, să se afurisească pe doi ani. Dar noi vom lipsi pentru 40 de zile din comuniune pe hoțul care de bunăvoie se caiește, iar pe cel ce se dovedește, pentru șase luni, mâncând după al nouălea ceas din zi mâncare uscată și făcând în fiecare zi o sută de metanii.	61 Vasile cel Mare; 3, 4, 5 Grig. Neocez.; 6 Grig. Nyssa
42 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA PENTRU FURTUL AVERII OBȘTEȘTI	Cel ce a fost prins în furtul averii obștești, ceea ce se numește furt principal, să nu intre în preoție. Iar dacă va cădea în această patimă după ce a intrat în preoție, se va despuia de preoție, după canonul 25 al Sfinților Apostoli.	25, 72 ap.; 10 sin. 1-11; 6, 8 Grig. Nyssa
43 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA PENTRU PRĂDAREA MORMINTELOR	Canonul 66 al lui Vasile cel Mare hotărăște că cel ce jefuiește mormintele trebuie să fie neîmpărtășit pe zece ani. Iar noi pe un an, mâncând după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 200 de metanii.	66 Vasile cel Mare; 7 Grig. Nyssa

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
44 Ioan Ajunătorul	OSÂNDA PENTRU SPURCAREA CELOR SFINTE (SACRILEGIU)	După Sfântul Grigorie de Nyssa, sacrilegiul se pedepsește cu timp mai scurt decât adulterul; dar se dă până la trei ani.	25, 38, 72,73 ap.; 25 Antioh.; 10 sin. 1-11; 8 Grig. Nyssa; 2 Chiril Alex.
45 Ioan Ajunătorul	JURĂMÂNTUL STRÂMB (POCĂINȚA CELOR CARE JURĂ STRÂMB)	Canonul 82 al lui Vasile cel Mare hotărăște ca cei ce prin constrângere jură strâmb să se înlătore din comuniune pe trei ani; iar cei ce fără de constrângere, să fie înlăturați de la aceasta pe zece ani. Iar noi credem de cuviință ca aceștia să se scoată din comuniune pe un an, mâncând după al noulea ceas din zi mâncări uscate și făcând zilnic 250 de metanii.	25 ap.; 94 Trul.; 10, 17, 29, 64, 82 Vasile cel Mare
46 Ioan Ajunătorul	CERTAREA DE DOUĂ ORI (NU ESTE CU DREPTATE A CERTA CU DOUĂ OSÂNDE PENTRU ACEEAȘI GREȘALĂ)	Nici femeia laică, nici călugărița să nu se despartă de biserică pentru orice fel de păcat, ci numai de la împărtașanie. Canonul zice să facem așa din cauză că multe femei s-au sinucis de rușine; precum nici presbiterul, nici diaconul, potrivit acestei norme: „Nu vei pedepsi de două ori pentru aceeași” (Naum 1, 9).	25 ap.; 34 Vasile cel Mare
47 Ioan Ajunătorul	POCĂINȚA PENTRU BĂUTURI NECURATE	Căzând ceva necurat în fântână, sau în untdelemn, sau în vin, cel ce bea acele băuturi trei zile să nu se atingă de carne și de brânză; și șapte zile să nu se cuminece.	63 ap.; 67 Trul.; 2 Gang.
48 Ioan Ajunătorul	VOMAREA. POCĂINȚA CELOR CE VOMEAZĂ DUPĂ CUMINECARE	Cel ce a vomitat după dumnezeiasca împărtașanie să se înlătore pe 40 de zile de la dumnezeiasca cuminecătură, rostind cincizeci de psalmi în fiecare zi și făcând cincizeci de metanii, orișicum s-ar fi întâmplat aceasta. Căci chiar dacă ar ști el că nu s-a întâmplat din cauza sa, totuși să se supună la orice caz pentru alte oarecare păcate ale sale.	
49 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA CU MAȘTERA	De va păcătui cineva cu maștera sa, se pedepsește cu trei ani, firește ajunând până seara, și mâncând uscat, și în fiecare zi făcând cinci sute de metanii.	79 Vasile cel Mare
50 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA CU MAMA ȘI CU FIICA	De va păcătui cineva cu mama și cu fiica, se pedepsește cu patru ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 300 de metanii.	
51 Ioan Ajunătorul	DESEFRÂNAREA NEFIREASCĂ CU DOI FRAȚI	De va face cineva sodomie cu doi frați, asemenea se pedepsește.	
52 Ioan Ajunătorul	DESEFRÂNAREA NEFIREASCĂ CU GINERELE	De va face cineva sodomie cu ginerele său, se pedepsește cu patru ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 200 de metanii.	
53 Ioan Ajunătorul	DESEFRÂNAREA NEFIREASCĂ ÎNTRE FRAȚI	De va face cineva sodomie cu fratele său, se pedepsește cu opt ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 400 de metanii.	
54 Ioan Ajunătorul	DESEFRÂNAREA NEFIREASCĂ CU FRATELE MAI MIC	Dacă vreun frate mai mic ar suferi sodomie de la cel mai mare, fără să facă el sodomie, se pedepsește pe trei ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând 100 de metanii.	

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
55 Ioan Ajunătorul	CĂDEDEA (PĂCĂTUIREA) CU FIICA SA	De va păcătui cineva cu fiica sa o data, se pedepsește cu cinci ani. Iar dacă de mai multe ori, cu 12 ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 500 de metanii	
56 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA CU MAMA SA	De va păcătui cineva cu mamă-sa o dată, se pedepsește cu șapte ani, iar dacă de mai multe ori, cu 12 ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând cinci sute de metanii.	
57 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA CU FINA	De va păcătui cineva cu fiica sa cea din Sfântul Botez o dată, se pedepsește cu opt ani, iar dacă de mai multe ori cu 10 ani, mâncând după al nouălea ceas din zi și făcând cinci sute de metanii.	
58 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA CU CUMĂTRĂ	De va păcătui cineva cu cumătră sa, se pedepsește cu opt ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 300 de metanii.	
59 Ioan Ajunătorul	SODOMIA	De va păcătui cineva de mai multe ori cu dobitoc, având soție, se pedepsește cu opt ani, iar de nu are femeie și a păcătuit o dată sau de două ori, sau de mai mult de trei ori a păcătuit, se pedepsește pe trei ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând 300 de metanii. Aceste epitimii le va primi și femeia care a păcătuit cu dobitoc	
60 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA CU VERIȘOARA PRIMARĂ	De va păcătui cineva cu vara sa primară, se pedepsește doi ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 500 de metanii.	
61 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA CU NECREȘTINI ȘI ERETICI	De va păcătui cineva cu o păgână, sau și cu o evreică, sau cu turcoaică, sau cu eretică, neavând soție legiuită, se pedepsește trei ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi, făcând în fiecare zi 200 de metanii. Asemenea se pedepsește și femeia care, neavând soț legiuit, va păcătui cu evreu, sau cu turc, sau cu eretic, sau cu armean. Iar dacă bărbatul, care are soție, și femeia, care are soț legiuit, ar păcătui cu astfel de persoane păgâne sau eretice, se pedepesc pe patru sau cinci ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 250 de metanii.	
62 Ioan Ajunătorul	ADULTERUL SOȚIILOR DE CLERICI. DESPĂRȚENIA CANONICĂ A CLERICILOR.	Iar dacă soția presbiterului sau diaconului ar comite adulter, se pedepsește cu trei ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 300 de metanii. Firește că acestea se pedepesc mai greu decât alte adultere, pentru căucid pe bărbații lor, făcându-se ele prin acest lei de adulter cauza caterisirii din preoție. Și soții lor, dacă voiesc să le mai aibă pe ele soții, se caterisesc din preoție. Iar dacă voiesc să aibă preoția, se despart de dânsule mai înainte de a se împreuna cu ele după adulter, potrivit canonului al 8-lea al sinodului de la Neocezarea.	
63 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA FEMEII CU DOI FRAȚI	Iar dacă o femeie ar păcătui cu doi frați, se pedepsește pe trei ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 200 de metanii.	
64 Ioan Ajunătorul	PĂCĂTUIREA FEMEII CU FAMEN	Dacă o femeie ar păcătui cu un famen, se pedepsește cu trei ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 300 de metanii.	

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
65 Ioan Ajunătorul	ÎMPREUNAREA NEFIREASCĂ CU SOȚIA	De va face cineva sodomie cu soția sa, se pedepsește pe opt ani, mâncând uscat după al nouălea ceas din zi și făcând în fiecare zi 200 de metanii.	